

FRIHETEN

Nr. 1 1944 - KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

HUNGER OVER EUROPA.

»I forbindelse med befolkningens matforsyning må det slås fast at folk som beskjeftiges i arbeid av vital eller militær betydning, skal bevare sin effektivitet, mens resten av befolkningen skal ned på minimale rasjoner«.

Det er generalguvernør Frank i Polen som på denne måten uttrykker prinsippene for den tyske matvarepolitikk overfor de undertrykte folk. Vi henter sitatet fra en artikkel i »Norsk Tidende« i London, en artikkel som faller i tråd med det syn som vi ved flere høve har hevdet her i »Friheten«.

Tsjekiske arbeidere i våpenindustrier, fortsetter artikkelen, rangerer seg naturlig over nordmennene, hvilket igjen viser at de nazistiske rasedoktriner undertiden må vike for praktiske nødvendighetshensyn. Den tyske krigsmaskin gir den tsjekkiske gren av de foraktede slaver mer mat enn Tysklands »nordiske brødre«.

Tyskland spiser i dag hva Europa produserer. Planene var utarbeidet lenge før krigen. De tyske vitenskapsmenn hadde satt opp beregningene sine ikke bare over hvordan maten i Tyskland burde være sammensatt for å holde det tyske folk i live og i kampdyktig stand gjennom en lengre krigsperiode, men også hvorledes de undertvungne folk på kontinentet skulle svekkes fysisk ved målbevisst underernæring. Men planene hadde også et tredje mål: Med brutal logikk har det tredje rikets ledere ikke sett bort fra den mulighet at krigen kunne ende med nederlag for Tyskland. Og skulle dette skje, gjaldt det om i tide å svekke de undertvungne folks helse så radikalt at Tyskland kunne få et betydelig forsprang på sine naboer i den kommende fredsperiode.

Resonnementet må være omtrent slik: Norge har 2,9 millioner mennesker. Hvert menneske trenger så og så mange kalorier og enheter av annet slag pr. dag for å opprettholde livet. Men nordmennene produserer et overflødig av de og de næringsmidler. Dessuten produserer landet en rekke fabrikata og halvfabrikata av interesse. Tyskland har bruk for malmen, svovelkisen, trevirket, sildoljen, glyserin, fisk, poteter, grønnsaker, fett, ost osv. osv. Og Norge har i sine fosser en kraftreserve som den tyske monopolkapitalisme må nyttiggjøre seg for å skaffe Tyskland verdensherredømmet. Landet byr dessuten strategisk på store fordeler overfor konkurrentene. Alt viser at det vil være en opplagt forretning å okkupere landet. Det er for øvrig ikke til å unngå av en rekke andre grunner. Folket har for sterk helse, og sammen med nazifjendtlige nasjoner kan landets folkekraft bli skjebnesvanger for Tyskland. I alle høve vil det være en fordel å plassere for eksempel en million tyske soldater omkring det norske matfatet — direkte eller indirekte.

Alt er nøye reknet ut på forhånd. Idag er det hunger i Europa. Det er sult i Norge. Göring har sjøl uttrykt det slik: »Hele den tyske armé forsynes av det erobrede folk.«

Vi skal siden komme ytterligere inn på prinsippene for den tyske matvarepolitikk overfor de undertrykte folk, men det vil ha sin interesse i sammenheng med hva vi her har hevdet, å gjengi hva en nøytral korrespondent skrev etter julen 1942: »Jo flere tyskerne en møter etter juledagene, jo tydeligere skinner det igjennom hvor fornøid, for ikke å si forbauset den alminnelige mann er over julens materielle goder. De mest entusiastiske mennesker erklærer at sjøl ikke i fredstid var de i stand til å feire julen i slik overflod.«

Uttalelsen kaster et gult lys over nazismens brutalitet og kynisme. Mens de undertrykte folk ikke får mat nok til å opprettholde helsa, fråtser tyskerne i de goder de har stjålet fra dem. Det var bitter nød i de norske heimene forrige jul. Den-

ANGIVERI I STOR STIL.

Borghild Christiansen, Hammerstadgt. 11, vistnok ansatt ved »den nasjonale arbeidshjelp« og for øvrig medlem av Nasjonal Samling, driver personlig forfølgelse og angiveri i stor stil.

Som farlige karakteriseres også fru Nancy Eilertsen og hennes datter Mary som driver melkeforretningen i Rathkesgt 1. De har hele tida huset tyskere. Fru Dible og datter Synnøve som bor samme sted, er av liknende klasse. De to familiene er nå i konflikt — antakelig fordi det er lettere å trampe til Eilertsens i 2. etasje enn til Dibles i 4.

ne julen rakte hungrige barn hånden ut etter smulene.

Det norske folk mattes av langsomt, men sikkert. Med satanisk kynisme er det hele nøye utspekulert etter vitenskapelige metoder.

Nazistenes planer kan krysses, de kan bli vendt mot dem sjøl av det norske folk. Den mat som er her i landet kan bli omsatt utenom de nazifiserte omsetningsorganene og til de norske heimene. Det er enhver ansvarsbevisst nordmanns plikt å være med på dette — en plikt mot fedrelandet og folket. Den mat som ikke kommer vårt folk til gode, skal ødelegges for at ikke fienden skal kunne få krefter av den til å tyne oss.

* *

SKJØRBUKEN GRIPER OM SEG.

En mengde tilfeller konstatert i Trondheim.

Så og si i kjølvatnet etter den systematiske underernæringen av folket, følger en rekke epidemier. Ikke minst har difterien herjet blant både voksne og barn i disse krigsårene. Nå er også skjorbukken blitt en landeplage. Fra Trondheim blir meldt at i det den seinere tida er blitt konstatert en mengde tilfeller av skjorbuk. Denne sykdommen er som kjent en typisk »mangel-sykdom« som kommer av liten eller ingen tilgang på c-vitaminer. Den virker blant annet ved at tennene løsner fra tannkjøttet, og kroppens motstandskraft svekkes så veldig at om det ikke straks blir tatt motforholdsregler, vil den angrepne bli offer for infeksjonssykdommer som kan medføre døden. I det minste vil helsa bli langvarig svekket. Tyskerne har forbudt de norske legene å kalle sykdommen ved dens rette navn.

OVERFALLET PÅ NORGES UNIVERSITET.

Et angrep på de bærende prinsipper for vår sivilisasjon og på landets sjelstende.

Fra nazismens synspunkt er overfallet på Universitetet og arrestasjonene og derporteringen av vår nye generasjon av forskere og åndsbærere helt logisk. Universitetet representerer en tankeverden og en kulturarv som er nazismens rake motsetning.

Overfallet på Universitetet er rettet mot det bærende prinsipp for vår sivilisasjon, ja, for hele det kulturframsteget som skiller vår tid fra all tidligere historie. Det er et angrep på den frie, eksperimentelle forskning med den vitenskapelige sannhet som grunnlag. Det er et utfall mot det vitenskapelige grunnlag for samfunnets progressive utvikling på alle felter.

Nazismen setter ensrettetheten i plassen for åndsfriheten og erstatter sannheten med løgn, fordi det formål den tjener kommer i strid med de bærende prinsipper for kulturutviklingen og bare kan bli fremmet på deres bekostning. Nazismens egentlige oppgave er å skaffe Tyskland det okkupasjons- og politiske og militære verdensherredømme — en oppgave som sjelve krigen grundig har avslørt for folkene. For å løse denne oppgava må nazismen forme en ny ideologi. Den konkurransebetonte læren om den germanske rases naturbestemte førerskap for verdens folk særlig sett i samhøve med den gjengse etikett om »den hvite mann« som verdens fører og hersker — er bare et av forsøkene på å bygge ut det uvitenskapelige og grunnfalske prinsipp om at rasen er drivkrafta i utviklingen. Likså konkurransebetont er firmamerket »Sosialisme« som skal tjene til å forføre massene, som uklart streber mot et trygt, sosialt tilvære, med en forfusking av sosialismen.

For å utbre og omsette sin lære i praksis, og mot alle som gjennomskuer humbugen, bruker nazismen voldsmomentet, fra fengsling og tvangstrøye til den blodigste utryddelse av hele folkeslag.

Det er ingen tilfeldighet at de arresterte studentene »skulle bli godt behandlet« i Tyskland, idet de ikke ville bli satt i fengsel, men få lov til å pleie sine studier, dvs. få åndelig tvangstrøye på. Det hele er et plumpt forsøk på å preparere vår studerende ungdom til å overføre nazismens uvitenskapelige og grunnfalske tankeverden til Norge. Som stråmenn for de tyske aspiranter til verdenshegemoniet ser nazistene sin oppgave på lang sikt — også utover denne krigen. Om de norske studentene viser seg for motstandsdyktige, vil nazistene simpelthen rydde dem av veien under et eller annet sykdomspåskudd, slik som regelen er i den slags tilfelle.

Norges Universitet er noe av den stolteste kulturarv vi eier. Ingen institusjon har i så høy grad som denne representert nordmännenes nasjonalfølelse og frihetstrang. Det er karakteristisk for vår historie at folket betraktet Universitetet som et symbol på landets sjelstende. Da saken ble reist, var det som en stil lys Lue frembrudt og længe dulgt Varme af Patriotisme hos den norske Nation, der saa ut til at vorde en fortærende Ildebrand«, heter det i et av datidens dokumenter.

Universitetet har ikke bare spilt den overlag viktige rollen som bærer

av folkets høyere åndsliv, men også av vårt nasjonale sjølstende. Vår åndelige førere reiste i sin tid folket og fridde ut de studerende gisler i utlendigheten. De bygde Universitetet vårt i nødsårene. Nazistenes angrep på Universitetet og på bærerne av vårt folks høyere åndsliv betyr at Norge atter er blitt uten universitetet. Savnet av eget universitet har alltid satt lydrikestemplet på et folk, og for så vidt faller aksjonen helt i tråd med det målet Hitler-Tyskland har også for Norges vedkommende.

Men våre åndelige førere vil bygge Universitetet på nytt, idet de enda en gang reiser folket og mobiliserer dets kraft for frihet og nasjonalt sjølstende. De vil lede ut »den lange dulgte Varme af Patriotisme« i vårt folk, lede ildens rene, fortærende flamme, ikke bare i åndelig, men også i fysisk strid mot overfallsmennene som tok universitetet fra oss, som ranet vårt stolte nasjonale symbol.

Angriperne vil bli mott med sine egne våpen, med sin egen hemningsløshet og hensynsløshet, når folket i dag på nytt lag kaster seg inn i forsvaret for sivilisasjon, kulturarv og nasjonalt sjølstende.

UNASJONALE ARBEIDSLEDERE VED SEILDUKSFABRIKKEN.

Bestyrer Lund og driftsassistent O. D. Lange ved Christiania Seildugsfabrik blir av arbeiderne gjort ansvarlig for flere graverende forsøk på å presse opp arbeidstempoet. Det skjer delvis ved hjelp av løkkemidler som sigaretter og tobakk og i samsvarende med henstilling fra Terboven. For 8 timers overtid pr. uke oppnår de kvinnelige arbeiderne 5 sigaretter og de mannlige 10. Delvis bruker bedriftslederne også represalier. Ved minste såkalte forseelse blir den ekstra tobakkvoten arbeiderne har, tatt fra dem. Vi vil rå bestyreren og driftsassistenten til, mens det ennå er litt tid, å nytte sine fagkunnskaper til landets fordel — til å senke arbeidstempoet og minske produksjonen for tyskerne. Da vil de se at arbeiderne ikke trenger premie. Men kanskje arbeiderne da vil premiere sine arbeidsledere.

* *

KVITTERINGENE.

På uttrykkelig anmodning kvitterer vi gjerne for pengebeløp til det nas-

jonale arbeid, men egentlig er det overflødig når beløpet går gjennom betroede hender, foruten at det også betyr tidsspille å få kontrollkvitteringer og dessuten opptar spalteplass for viktig stoff. For framtida bør en så vidt mulig ordne slike saker på den vanlige måten. Denne gang skal vi likevel kvittere for M. N. — kr. 250,—. Takk!

* *

FEM MENNESKELIV — FOR EN GRIS.

En nylig heimvendt norsk SS-mann, dekorert med jernkorset av 2. klasse, skryter av å ha skutt en ukrainsk bøndefamilie på 5 medlemmer for å få tak i deres eneste gris!

* *

IDRETTSFRONTEN.

Nazistene har lagt Norgesmesterskapet på ski til Kapp på Toten. Denne foreningen var for blant de driftigste i Opland, mens den nå eksisterer bare på papiret. Av deres store skare dyktige skiløpere har alle — på en nær — sabotert nazi idretten. På Oppland viker ikke idrettsfronten en tomme..